

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB30

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB30", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb30-txt-shoot-id5ab6d778-c8aa-4c8c-961a-000d0da21e52.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Danmark.

Tilbage til det Kloster, hvorfra Luther brød ud, bliver Xstdommens Sag for det første at føre.

Styrelsen bruger væsentligen En Magt: Tiden; den giver Tid, giver Feilgrebene – efter en for et stakkels Msk. ubegribelig Maalestok – Tid til ganske at udfolde sig i alle deres Consequentser.

For ret at faae det gjort aabenbart, hvilket Nonsens, hvilken Uredelighed, hvilken Fordærvelse Protestantismen er, naar den – istedetfor at være et i given Tid fornødent Correctiv – skal være Religion, være Christd.: for ret at faae dette gjort aabenbart, behøvedes et Land, som ikke engang var hjulpet ved – hvad dog Tilfældet er i Tydskland og andre Lande – at have Katholicismen ved sin Side.

Nei, Protestantismen skulde ganske gaae paa egen Haand, ganske overladt til sig selv, i et Land, som endog har Sprog for sig alene.

Saa behøvedes der – for ret at faae det Hele gjort aabenbart – en verdslig klog, nydelsessyg, kunstnerisk begavet Epicuræer, en Mester i at fremkogle Skin og opretholde Skin – en saadan behøvedes til Kirkestyrer. Naar ham saa indrømmes et langt Liv, saa vil omtrent det hele Dyb af Nonsens og Forvirring være blevet aabenbart.

Dette er skeet under Biskop Mynster – men naturligviis Landet, Folket seer det ikke, de ere yderst tilfredse med den Art Xstd. og med Landets christelige Tilstand.

Christeligt er denne vistnok omtrent saa ussel som det er muligt – ja, at anvende Prædiketet christelig paa Tilstanden i D., selv om det var for at tilføie at Tilstanden er yderst maadelig, det er dog egl. for meget sagt. Prædiketet: christeligt er latterligt, naar det anvendes paa D. Tag et Billede. Dersom en Mand kommer trækkende med den jammerligste Krikke af en Hest: saa er der intet Latterligt i, at han udsiger, at det er en Hest. Hvis han derimod kommer med en Ko, og siger det er en Hest: saa er det latterligt. Det hjælper slet ikke, om han er villig til at indrømme, at det er en daarlig Hest. Nei, nei, det er en Ko.

Religieust ligger Danmark saa lavt, at det ikke blot er under hvad hidtil er seet af Xstd, men under Jødedom, ja egl. først finder Analogier i de laveste Former af Hedenskab – i den Grad er Pointet i Xstd: Forsagelse glemmt, og i den Grad er jordisk Velvære og gemütlig Middelmaadighed forgudet.

Religionen i Landet bestaaer egl. i: at gifte sig, saa dernæst, at være stræbsom i sin Næringsvei, at erhverve til sig og Sine dog at man heller ikke er – dette er karakteristisk for D. – uden Medlidenhed med Trængende især Trængende som have Familie; thi dette med Familie og Udkommet det er Livets Alvor. Og er En saa heldig at drive det til at samle Rigdom saa antages i D., at han ret er elsket af Gud.

Forresten gaaer man saa engang imellem i Kirke, een eller to Gange om Aaret til Alters, betaler Præst[en] hvad ham tilkommer – og det er Xstd.